

- 3) w zakresie wynagrodzeń i innych świadczeń za pracę przez:
- opracowywanie i upowszechnianie metod wartościowania pracy oraz zasad tworzenia taryfikatorów kwalifikacyjnych, siatek i tabel wynagrodzeń zasadniczych,
 - projektowanie zasad ustalania najniższego wynagrodzenia i sterowania relacjami płac,
 - projektowanie zasad tworzenia motywacyjnych systemów wynagradzania w zakładach pracy,
 - opiniowanie i rejestrowanie układów zbiorowych pracy;
- 4) w zakresie polityki socjalnej, w tym ubezpieczeń społecznych i świadczeń socjalnych, przez:
- określanie wielkości świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego oraz zaopatrzenia emerytalnego i rentowego na rzecz pracowników i ich rodzin oraz innych grup ludności,
 - analizowanie i ocenę kształtowania się dochodów i kosztów utrzymania poszczególnych grup ludności,
 - organizację pomocy i opieki nad kombatantami i ich rodzinami oraz współdziałanie w tym zakresie z organizacjami kombatanckimi;
- 5) współdziałając w opracowywaniu planów społeczno-gospodarczych, budżetu państwa oraz bilansu pieniężnych przychodów i wydatków ludności;
- 6) opracowując projekty rozwiązań ogólnie obowiązujących, dotyczących zatrudnienia, wynagrodzeń i innych świadczeń związanych z zatrudnieniem, świadczeń socjalnych oraz ubezpieczeń społecznych;
- 7) wykonując zadania w zakresie obronności i bezpieczeństwa państwa oraz inne zadania określone w odrębnych przepisach.

Art. 3. Ministrowi Pracy i Polityki Socjalnej podlega Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Art. 4. 1. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może określić szczegółowy zakres działania Ministra Pracy i Polityki Socjalnej.

2. Organizację Ministerstwa Pracy i Polityki Socjalnej oraz jednostki organizacyjne podporządkowane Ministrowi Pracy i Polityki Socjalnej określa statut nadany przez Radę Ministrów.

Art. 5. 1. Znosi się:

- urząd Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych,
- Urząd do Spraw Kombatantów.

2. Określone w odrębnych przepisach sprawy należące do Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Urzędu do Spraw Kombatantów, w zakresie ustalonym ustawą, przechodzą do Ministra Pracy i Polityki Socjalnej.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *W. Jaruzelski*
Sekretarz Rady Państwa: *Z. Surowiec*

176

USTAWA

z dnia 23 października 1987 r.

o utworzeniu urzędu Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą.

Art. 1. Tworzy się urząd Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą.

Art. 2. 1. Do zadań Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą należy realizacja polityki państwa oraz koordynacja działań w zakresie stosunków gospodarczych, handlowych i naukowo-technicznych z zagranicą, a w szczególności:

- opracowywanie założeń polityki rozwoju współpracy gospodarczej z zagranicą;
- współdziałanie w określaniu kierunków proeksportowej orientacji gospodarki narodowej, tworzenie warunków dla integracji gospodarczej w ramach Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej oraz związków gospodarczych z zagranicą przez:
 - tworzenie warunków ekonomicznych, organizacyjnych i prawnych sprzyjających rozwojowi stosunków gospodarczych, handlowych i naukowo-technicznych z zagranicą w celu racjonalnego i zgodnego z interesem państwa wykorzystania międzynarodowego podziału pracy,
 - podejmowanie działań służących pogłębieniu współpracy gospodarczej Polski ze Związkiem

Socjalistycznych Republik Radzieckich i innymi państwami socjalistycznymi,

- współdziałanie w zakresie koordynacji planów społeczno-gospodarczych krajów Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej,
 - współdziałanie w opracowywaniu kierunków zmian strukturalnych gospodarki,
 - inicjowanie i wspomaganie przedsięwzięć rozwojowych przedsiębiorstw na rzecz eksportu,
 - współdziałanie w tworzeniu warunków rozwoju kooperacji oraz specjalizacji przemysłowej,
 - inicjowanie oraz stymulowanie rozwoju nowych form współpracy, w szczególności wspólnych inwestycji, wspólnych przedsiębiorstw i instytucji badawczo-rozwojowych oraz spółek z udziałem kapitału zagranicznego;
- 3) zapewnienie efektywności współpracy gospodarczej z zagranicą oraz sprawnego i efektywnego funkcjonowania handlu zagranicznego przez:
- prognozowanie i programowanie rozwoju współpracy gospodarczej z zagranicą,

- b) współdziałanie w opracowywaniu planów społeczno-gospodarczych, budżetu państwa i bilansu płatniczego,
 - c) współdziałanie w ustalaniu podstawowego kursu złotego,
 - d) kształtowanie instrumentów ekonomicznych zapewniających wzrost eksportu, poprawę jego opłacalności oraz racjonalizację importu,
 - e) współdziałanie w prowadzeniu polityki dewizowej w stosunku do jednostek gospodarczych,
 - f) opracowywanie założeń i realizowanie polityki celnej,
 - g) tworzenie systemu i kształtowanie warunków przepływu informacji w zakresie handlu zagranicznego i stosunków gospodarczych z zagranicą,
 - h) współdziałanie w doskonaleniu struktur organizacyjnych gospodarki w dziedzinie współpracy gospodarczej z zagranicą,
 - i) kształtowanie struktur organizacyjnych handlu zagranicznego;
- 4) współdziałanie w zakresie opracowywania i realizacji polityki kredytowej i płatniczej z zagranicą;
 - 5) zawieranie międzynarodowych umów handlowych i nadzór nad ich realizacją oraz koordynowanie zawierania międzynarodowych umów o współpracy gospodarczej i naukowo-technicznej, a także reprezentowanie państwa w stosunkach gospodarczych z innymi państwami i wołec organizacji międzynarodowych działających w sferze handlu zagranicznego;
 - 6) wykonywanie zadań w zakresie koordynacji działalności w międzyrządowych komisjach i komitetach współpracy gospodarczej i naukowo-technicznej,
 - 7) współdziałanie w kształtowaniu zasad polityki kadrowej w sferze handlu zagranicznego i związanej z nią współpracy gospodarczej z zagranicą,

- 8) wykonywanie zadań w zakresie obronności i bezpieczeństwa państwa oraz innych zadań określonych w odrębnych przepisach.

2. Ponadto do zadań Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą należy:

- 1) wydawanie pozwoleń na przywóz i wywóz towarów,
- 2) wydawanie uprawnień do prowadzenia działalności w zakresie handlu zagranicznego,
- 3) określanie towarów i usług, którymi obrót nie wymaga uzyskania uprawnień do prowadzenia działalności w zakresie handlu zagranicznego.

Art. 3. Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą wykonuje, na zasadach i w trybie określonych w odrębnych przepisach, zadania i obowiązki organu założycielskiego przedsiębiorstw państwowych oraz organu sprawującego nadzór nad działalnością jednostek badawczo-rozwojowych.

Art. 4. 1. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może określić szczegółowy zakres działania Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą.

2. Organizację Ministerstwa Współpracy Gospodarczej z Zagranicą oraz wykaz jednostek organizacyjnych podporządkowanych Ministrowi Współpracy Gospodarczej z Zagranicą i przedsiębiorstw państwowych, dla których Minister jest organem założycielskim, określa statut nadany przez Radę Ministrów.

Art. 5. 1. Znosi się urząd Ministra Handlu Zagranicznego.

2. Określone w odrębnych przepisach sprawy należące do Ministra Handlu Zagranicznego w zakresie ustalonym ustawą przechodzą do Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *W. Jaruzelski*
Sekretarz Rady Państwa: *Z. Surowiec*

177

USTAWA

z dnia 23 października 1987 r.

o utworzeniu urzędu Ministra Rynku Wewnętrznego.

Art. 1. Tworzy się urząd Ministra Rynku Wewnętrznego.

Art 2. 1. Do zadań Ministra Rynku Wewnętrznego należy realizacja polityki państwa w zakresie funkcjonowania rynku wewnętrznego w stosunku do wszystkich podmiotów gospodarczych, niezależnie od formy własności, a w szczególności:

- 1) opracowywanie założeń polityki gospodarczej w dziedzinie rynku wewnętrznego,
- 2) tworzenie warunków do równoważenia podaży i popytu na rynku wewnętrznym przez:
 - a) analizowanie i prognozowanie popytu konsumpcyjnego i produkcyjnego na surowce, materiały, towary i usługi,

- b) analizowanie i programowanie modelu konsumpcji,
- c) współdziałanie w programowaniu zużycia surowców, materiałów i towarów na potrzeby produkcji i świadczenia usług,
- d) współdziałanie w opracowywaniu bilansów objętych narodowymi planami społeczno-gospodarczymi i centralnymi planami rocznymi oraz w pozostałym zakresie opracowywanie bilansów towarów i usług o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej,
- e) współdziałanie w programowaniu zmian strukturalnych produkcji przemysłowej oraz inicjowanie przedsięwzięć gospodarczych zmierzających do zwiększenia podaży towarów i usług,